26.10.2026

Uroczystość odsłonięcia pomnika gen. Tadeusza Jordana-Rozwadowskiego w Warszawie

W dniu 26 października br. delegacja Zarządu Powiatowego PSL w Pszczynie wzięła udział we wspólnym wyjeździe organizacji Powiatowych, Grodzkich i Okręgowych na uroczystość odsłonięcia pomnika gen. Tadeusza Jordana-Rozwadowskiego w Warszawie.

Inicjatywę organizacji spotkania podjęła Rada Naczelna PSL, Prezes PSL Władysław Kosiniak-Kamysz oraz Prezes Zarządu Wojewódzkiego PSL Henryk Kiepura.
O godzinie 12:00, przy ul. Rakowieckiej 4A – przed siedzibą Sztabu Generalnego Wojska Polskiego rozpoczęły się przemówienia, defilady kompanii reprezentacyjnych rodzajów Wojska Polskiego: sił Lądowych, Lotnictwa oraz Marynarki Wojennej. Oddano salwy honorowe dla upamiętnienia wymienionych w czasie Apelu Poległych ofiar terroru obu wojen światowych, obrony przed bolszewicką nawałą w roku 1920 oraz konfliktów frakcyjnych międzywojnia.

Krótkie przybliżenie sylwetki generała Tadeusza Jordan-Rozwadowskiego (1866–1928) – generała broni Wojska Polskiego, feldmarszałka-porucznika armii austro-węgierskiej, wybitnego stratega, artylerzysty i współtwórcy niepodległości odrodzonej Polski:

Urodzony 19 maja 1866 roku we wsi Babin w Galicji (herb Trąby). Pochodził z arystokratycznej rodziny o głębokich tradycjach patriotycznych i wojskowych (ojciec i stryj walczyli w powstaniu styczniowym). Ukończył akademię wojskową w Wiedniu jako prymus, zostając oficerem artylerii. Wykazał się dużym talentem innowacyjnym, zaprojektował m.in. granato-szrapnel oraz opracował nowatorską taktykę ostrzału artyleryjskiego (Feuerwalze – tzw. walec ognia).
W czasie I wojny światowej wyróżnił się w bitwie pod Gorlicami w 1915 roku, za co otrzymał prestiżowy Krzyż Kawalerski Orderu Marii Teresy.

W odrodzonej Polsce, po roku 1918 rok był jednym z organizatorów Wojska Polskiego i jego pierwszych struktur w Warszawie. Dowodził obroną Lwowa jako dowódca Armii „Wschód". Podczas Wojny polsko-bolszewickiej (1920), jako Szef Sztabu Generalnego WP z nadania Józefa Piłsudskiego, odegrał kluczową rolę w planowaniu i koordynacji zwycięskiej Bitwy Warszawskiej (współautor planu i słynnego rozkazu nr 10 000).
Pracował nad modernizacją wojska, min. kierował Generalnym Inspektoratem Jazdy, postulując rozwój lotnictwa i broni pancernej.

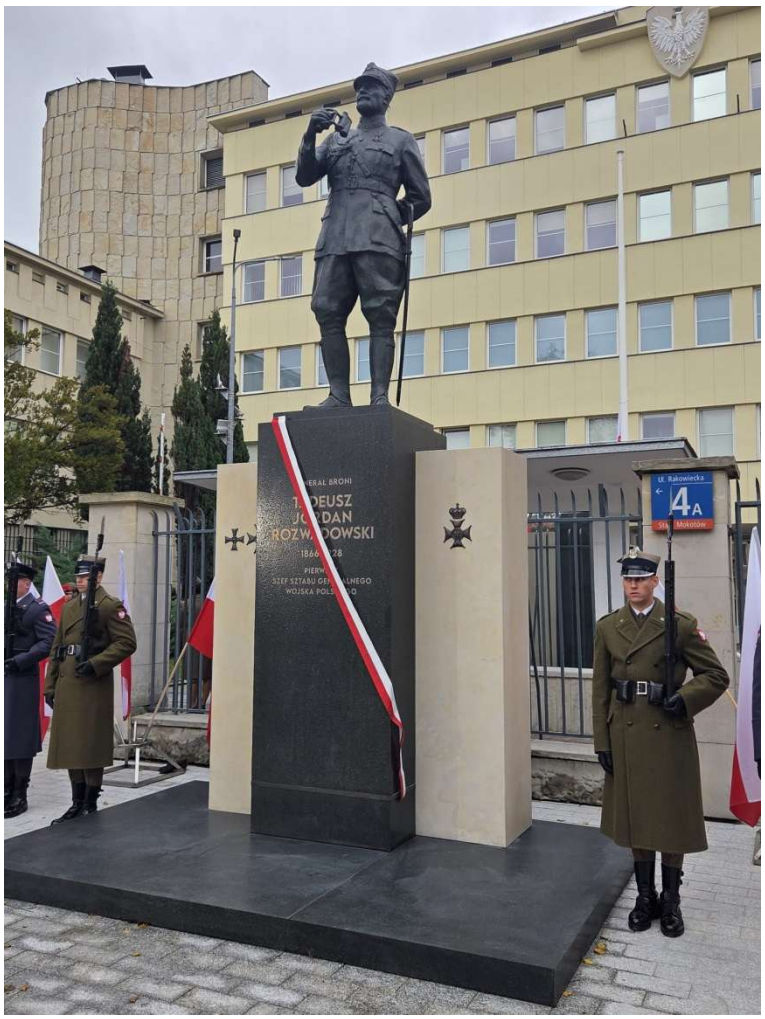
Tragiczne skutki przyniósł konflikt z Marszałkiem Józefem Piłsudskim, ponieważ pozostając lojalnym wobec rządu Wincentego Witosa dowodził siłami przeciwko oddziałom Józefa Piłsudskiego w czasie przewrotu majowego, 12-14 maja 1926 roku. Wydany 13 maja 1926 r. rozkaz ataku na zajęte przez piłsudczyków budynki rządowe wywołał walki, skutkiem których śmierć poniosło około 400 osób, a niemal półtora tysiąca ludzi zostało rannych.

Po upadku rządu Wincentego Witosa został aresztowany przez władze sanacyjne i osadzony w więzieniu. W październiku 1926 roku w orzeczeniu Wojskowy Sąd Okręgowy stwierdził, że wobec braku dowodów nie ma powodu utrzymywania aresztu śledczego nad Tadeuszem Rozwadowskim. Jednak skutkiem decyzji władz sanacyjnych pozostawał w więzieniu aż do 18 maja 1927 roku. Pobyt

w ciężkich warunkach zrujnował zdrowie generała. Zmarł 18 października 1928 roku w Warszawie w budzących kontrowersje okolicznościach (podejrzewano otrucie). Został pochowany we Lwowie.

ul. Rakowiecka
4A
Stacja Metrolowe

GENERAŁ BROŃ
TADEUSZ
JORDAN
ROZWADOWSKI
1866-1928
PIERWSZY
SZEF SZTABU GENERALNEGO

